איוב מז הסערה ויאמר יאליו שומה שבעולם

הרבה נימין בראתי בראשו של אדם ולכל

ל) [עי' ב"ב טו.], ב) ב"ק ע: ב"ב נו: סנהדריו ל:,

נה כ בטו.], כה כ קע. ב"ב נו: סנהדרין ל:, (מוספתא פ"ו ה"ד ע"ש],

מש א ב מיי פ"ב מהלי אישות הלי"ו ממג עשין נ טוש"ע אה"ע סי קנה קעי יו: ג ד מיי פ"א מהלי פרה אדומה הל"ד ופ"ב מהלי טומאת לרעת הל"א [ופ"ח הל"ה] ופ"ב מהל' אישות הלט"ו סמג עשין ג רלד

נא ה מני פ"ט מהלי איסורי ביאה הל"ג סמג לאון קיא: גב ו ז מני שם הלי"ב והלכה

:7

תום' הרא"ש **עד** שתכלכל. לשון גידוי

. שער כדאמרינן בריש נזיר הריני מכלכל הרי זה נזיר. הריני מכלכל הרי זה נזיר. ובשבת פרק המוציא תנן ר' יהודה אומר כדי לסוד כלכול ואמרינן בגמרא צדעא ובת צדעא: וחלכה כדברי כולם להחמיר. משום כוברי כולם לחומיו. משום דמספקא לן כמאן הילכתא מחמיר לפסוק כשניהם כדלעיל פרק יוצא דופן גבי חצר צורית וגבי סימני בגרות הילכך בשתי שערות אצבעותיה לא תמאן ואינה חולצת עד שיהו הב׳ שערות חולצת עד שיהו הב' שערות במקום אחד כרב אסי ואם יש לה דדין גדולים אין צריך לבדוק התחתון כדרבנן דריש פירקין דאי אפשר לבוא העליון עד שיבוא תבוא העחתון: דאמרינן תרי התחתון: דאמרינן תרי ופלגא מגופיה חזיתיה. ותימה ומנא ליה לרבא דשלשה גריסין במקום אחד חיישי רבנן דלמא בג' מקומות דוקא ואפי' מצאתן ביום אחד ולר' חנינא בן אנטיגנוס דוקא מצאתו בג' חלוקין או בחלוק אחד שמצאתו בג' ימים אבל במקום אחד אפי' רבנן לא . חיישי דכיון דבמקום אחד נמצא אמרינן דבפעם אחת יצא מגופה. וי״ל דמשמע ליה דרבנן לא מיפלגי מדתנן כתם משמשתל) משום זוב משמע דאפי׳ :בכתם אחד חיישינן

ל) ול"ל מוששת

שתבלבל. לשון גדול שער הוא כדאמר בריש נזיר (דף ב.) הריני מכלכל הרי זה נזיר וקאמר בגמרא י מאי משמע דכלכול לישנא דגדול שער הוא י דתניא אמר רבי יהודה סיד כדי לסוד כלכול קטן ואמר לדעה ובת לדעה: הלבה בדברי בולן תחת אותו מקום: בין קשרי אלבעוסיה. ואינה מביאה שער עד

להחמיר. בפ' מי שמת (כ"ב דף קנו.) אמר ר"נ אמר שמואל בודקין לחלילה ולמיאונין לאפוקי מדרבי יהודה דאמר עד שירבה השחור על הלבן והתם פסק ככולהו דאמר התם ר"ג אמר שמואל וה"נ קאמר הלכה כדברי כולן להחמיר הלכך אינה חוללת עד שתביא שער גדול שבכולן ועד שיהו ב׳ שערות במקום אחד כרב אשי ואם יש לה דדים גדולים כשחר נשים אינה לריכה לבדוק התחתון ולא תמאן משהביאה שתי שערות קטנות ואפי׳ אחת בגבה ואחת בין קשרי אלבעותיה ור"ת כתב בספר הישר דמשהגיעה לכלל שנותיה לא תמאן בזמן הזה דאע"ג דהיכא דלא בעל פסקינן בפ׳ יולא דופן (לעיל דף מו.) דלא חיישינן שמח נשרו חין חנו בקיחין לבדוק בכל גופה שלא יהו לה שערות דאפי׳ אחת בגבה ואחת בכריסה ובחשרי אלבעותיה מצטרפים או גומות גרידא:

שלש גריסין נמי (0 בתרי יומי תרתי ופלגא חזיתיה ואידן דם מאכולת הוא. מימה אמאי לא פריך דלמא כל ג' גריסין בתרי יומי חזיתיה כדקאמר בפחות מג' גריסיו ונראה למהר"ם וכן מנאמי דאי לא דתלינן בדם מאכולת ונימא דכל הכתם מגופה חזימיה אין לנו להקל ולומר דבתרי יומי חזיתיה כיון דיש בו שיעור דאפשר לחלקו לג' ראיות לכך פריך דילמא תרי ופלגא בתרי יומי חזיתיה כיון דראתה מעט פחות מג' גריסין אע"ג דאית בהו טפי משיעור שתי ראיות אתה מיקל לתלות המותר באותן ב' ראיות ולא בראייה ג' ה"נ בג' גריסין וג' עודות נימא תרי ופלגא אע"ג דהוה טפי מב׳ ראיות נימא דבתרי יומי חזיתיה והמותר נתלה בדם מאכולת וא"ת מנא ליה לרבא דבג' גריסין במקום א' חיישי רבנן דילמא דוקא בג' מקומות ומלאתן ביום אחד ולר׳ חנינא דוקא

בג׳ חלוקות או בחלוק א׳ ומלאתו

בג' ימים וי"ל דלא מפלגי רבנן:

336

חוששת ר' יהודה בן אגרא אומר משום רבי יוסי אחת זו ואחת זו חוששת

נימא ונימא בראתי לו גומא בפני עצמה שלא יהיו שתים יונקות מגומא אחת שאלמלא שתים יונקות מגומא אחת מכחיש מאור עיניו של אדם גומא בגומא לא נתחלף לי איוב באויב נתחלף לי לא קשיא הא בגופא הא ברישא אמר רב יהודה אמר שמואל אשתי שערות שאמרו אפילו אחת על הכף ואחת על הביצים יתניא נמי הכי שתי שערות שאמרו אפילו אחת בגבה ואחת בכריםה אחת ע"ג קשרי אצבעותיה של יד ואחת ע"ג קשרי אצבעותיה של רגל דברי ר' שמעון בן יהודה איש כפר עכו שאמר משום רבי שמעון ורבנן אמר רב 🐠 חסדא יעד שיהו ב' שערות במקום אחד ת"ר יעד מתי הבת ממאנת עד שתביא שתי שערות דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר עד שירבה השחור רבי יוםי אומר עד שתקיף העמרה בן שלקות אומר עד שתכלכל ואמר רבי שמעון מצאני חנינא בן חכינאי בצידן ואמר כשאתה מגיע אצל ר"ע אמור לו עד מתי הבת ממאנת אם יאמר לך עד שתביא שתי שערות אמור לו והלא בן שלקות העיד במעמד כולכם ביבנה עד שתכלכל ולא אמרתם לו דבר כשבאתי אצל רבי עקיבא אמר לי כלכול זה איני יודע מהו בן שלקות איני מכיר עד מתי הבת ממאנת עד שתביא ב' שערות: בותנר' ישתי שערות האמורות כפרה וכנגעים והאמורות בכל מקום כדי לכוף ראשן לעיקרן דברי רבי ישמעאל ר"א אומר כדי לקרוץ בציפורן ר' עקיבא אומר כדי שיהו ניטלות בזוג: גָבּי אמר רב חסדא אמר מר עוקבא יהלכה כדברי כולן להחמיר: **כותני'** יהרואה כתם הרי זו מקולקלת וחוששת משום זוב דברי רבי מאיר וחכ"א אין בכתמים משום זוב: גמ' ימאן חכמים ר' חנינא בן אנטיגנום היא דתניא ר"ח בן אנמיגנום אומר כתמים אין בהן משום זוב ופעמים שהכתמים מביאין לידי זיבה יכיצד לבשה ג' חלוקות הבדוקות לה ומצאה עליהם כתם או שראתה ב' ימים וחלוק אחד הן הן הכתמים המביאין לידי זיבה השתא שלשה חלוקות דלאו מגופה קחזיא חיישינן

שיהו שם שערות הרבה שיהא רלוף ומלובש בשער. ואני מנאתי עד שתבלבל בבי"ת שער גדול כפוף ומבולבל ולח ישר בעיני: איני יודע מהו. כלומר לא סבירא לי: בזרגני' ב' שערות האמורות בפרה. דקיימא לן ב׳ שערות שחורות פוסלות בה בגמרא דאין מעמידין (ע"ז דף כד.) ובמסכת פרה (פ״ב מ״ה): ובנגעים. שער לבן :דקי"ל בת"כי מיעוט שערות שתים והאמורות בכל מקום. בתינוק ובתינוקת: לקרוץ. לאחוז מעטים: דכולהוש: גבו׳ להחמיר. משנקרלות בלפורן לא ממאנת שמא גדולה היא ולענין חלינה עד דאיכא שיעורא רבה דכולהו: בותגר' הרי זו מקולקלת. אינה יודעת פתח נדותה לידע מתי יתחילו י"א יום שבין נדה לנדה דהא לא ידעה אימת חואי: וחוששת משום זוב. אם עברו עליה ג׳ ימי זיבה משלבשה חלוק זה ומלחה עליו כתם גדול שיעור ג' גריסין ועוד מספקינן להו דילמא כל חדא וחדא בחד יומא חזיא אע"ג דבמקום אחד נמלחו: בכז' ג' חלוקום הבדוקום לה. ולבשתן בשלשת ימי זיבה אחד ליום: או שראחה ב' ימים. ראיה ממש מגופה בתוך י"א יום ובשלישי לבשה חלוק הבדוק לה ומצחתה עליו כתם: מהו דתימח כל כי האי גוונא וכו'. להכי נקט ב' ימים וחלוק אחד לאשמועינן דהשתח נמי חששח בעלמח היח ומביאה קרבן ואינו נאכל דשמא לאו מגופה הואי הך כתם שלישי ומליקת חולין נבלה דאי לא אשמועינן הוה אמינא הרי רגלים לדבר דודאי זבה היא: וכנהו. תשובה נילחת השיבן: אגב זוהמא. אתאי מאכולת ונתמעכה שם: ורבי חנינא כו'. לרבא פרכינן דאמר לרבי חנינא שלשה גריסין במקום אחד (ב): סרי ופלגא כו'. אלמא לא פליג רבי חנינא אלא במקום ב' ימים וחלוק אחד מיבעיא מהו דתימא כל כי האי גוונא מביאה קרבן אחד אבל בשלשה מקומות מודה ונאכל קא משמע לן אמר רבא בהא זכנהו ר' חנינא בן אנטיגנום לרבנו והא קתני רבי חנינא לעיל לבשה ג' חלוקות כו' אבל בחלוק אחד מאי שנא פחות מג' גריסין במקום אחד דלא חיישינן דאמרי' בתרי יומי חזיתיה בג' מקומות לה: שהן לגרים שלשה גריסין במקום אחד נמי נימא תרתי ופלגא מגופה חזיתיה ועוד. כלומר שלשה גריסין גסין ואידך אגב זוהמא דם מאכולת הוא ורבגן כיון דאיכא לפלוגי בגרים ועוד דאיכא בכל חד וחד כגרים ועוד לכל יומא לא תלינן ור"ח בן אנטיגנום ג' גריסין במקום א' הוא דלא דהכי הוי שיעור כתם להמן בפרה חִיישינָן הא בג' מקומות חיישינָן הא אמרת בג' חְלוקות אין בג' מקומות הרואה כתם (דף נט.): אחת זו ואחת לא לרבריהם דרבנן קאמר להו לדידי בג' חלוקות אין בג' מקומות זו. אפילו בשתי גריסין חוששין שמא לא אלא לדידכו אודו לי מיהת דהיכא דחזאי ג' גריסין במקום אחד ראתה אותן בשני בין השמשות או דאמריגן תרי ופלגא מגופה חזיתיה ואידך אגב זוהמא דם מאכולת הוא ורבגן כיון דאיכא לפלוגי בגרים ועוד לכל יומא לא תליגן ת"ר הרואה אחת היום ואחת בין השמשות של מחר וראיית בין השמשות עולה לשני ימים שמקלתה מן היום ומקלתה כתם אם יש בו כדי לחלק ג' גריסין שהן כגרים ועוד חוששת ואם לאו אינה

מן הסערה. כלומר משער הראש אני משיבך תשובה הרבה נימין

בראתי באדם וכו': ס על הכף. גובה שעל האבר למטה מן הכרם:

אפילו אחת על הכף כו'. אע"ג דאינו במקום אחד: אחת בגבה.

שתגדיל: שתכלכל. לא שמעתי מהו

ונראה בעיני שחברו במס' שבת (עח:)

כדי ו) לפוך כלכול ואמרינן (שם פ:)

מאי כלכול לדעה ובת לדעה ה"נ עד

ד) [עירובין פג. וש"ג], ה) [ל"ל אחר ד"ה אפילו], ו) ול"ל לסודן, ז) ותוריע ו [א" לסוד, 1) [חוריע
דנגעים פרק פן, ח) כס"א:
מלחח שיער מעט חלכוף
מלחן לעיקרן, ע) [רש"ל מ"ו
וה"ג לפי ס"א שיהו וטעלות
וה"ג לפי ס"א שיהו וטעלות
מוג וחהו שיעורא וע" נמ"ל
ש"ב מהל' אישות הלט"ון,
إשם דף ג.ן, כ) [נ"ל
דמקן,

הגהות הב"ח

(A) גפ' אמר רב אשי עד שיהו ב' שערות: (ב) רש"י ד"ה ורבי חנינא וד"ה תרי סד"ל: (ג) תום' ד"ה שלש גריסין נמי נימא כתרי וכו׳ בתרי יומי חזיתיה דבירי

מוסף רש"י

שיהו ניטלות בזוג. שיעורת רבה בגבה. בין קשרי אלבעותיה (סנהדרין ל: וכעי"ז ב"ק ע:). בכריסה. נאומו מקוס הדרן עלך בא סימן

מן הלילה ויש כאן שלשה רצופין:

דנדות